

Karl Marx: sidigi la mondon sur novajn fundamentojn

Ĝi-jare la kuboanoj festas la Internacian Laboristan Tagon la 5-an de majo, festo prokrastita pro malbona vetero la pasintan 1-an de majo. Tamen al tiu ĝi festo de la proletaro aldoniĝas la 205-a datreveno de la naskiĝo de Karlo Marx, unu el la plej gravaj pensuloj de la moderna historio, kiu estis ĝe la flanko de la laboristoj.

Marx naskiĝis la 5-an de majo 1818 en la urbo Treviro (nuna Germanio), en riĝa etburĝa familio, sed li rapide interesiĝis pri la socialismaj movadoj, kiuj tiam aperis en Eŭropo.

Pri Karlo Marx nia apostolo José Martí skribis la 29-an de marto 1883 en Novjorko: «Karl Marx mortis. Ĝar li helpis al la malfortaj, li meritas honoron.»

Pri la laboro de Marx kaj de tiuj, kiuj funebras lian morton, Martí aldonas: «La Internacio estis lia laboro: homoj el ĝiuj nacioj venas honori lin. La homamaso, kiu konsistas el bravaj laboristoj, kies vido moliĝas kaj konsolas, montras pli da muskoloj ol juveloj, kaj pli honestajn vizaĝojn ol silkecan ĝtofon. Laboro beligas. Refreĝigas onin vidi farmiston, ĝipfariston a? mariston. ...»

Poste la apostolo skribas: «Karl Marx studis la manierojn starigi la mondon sur novaj fundamentoj, kaj vekis la dormantojn. Jen bonaj amikoj de Karlo Markso, kiu estis ne nur titana movilo de la kolero de la eŝropaj laboristoj, sed profunda vidanto en la kialo de homaj mizeroj, kaj en la destinoj de homoj, kaj viro konsumita de la deziro fari bonon. Li vidis en ĉio, kion li portis en si: ribelon, vojon supren, batalon.»

Pri tio, kion José Martí esprimis pri Karlo Marx, la profesoro de la Instituto de Filozofio de la Ministerio de Sciento, Teknologio kaj Medio, Jesús Pastor García, diris: kiel tiom da fojoj, lia menso (de Martí), de vere universala revoluciulo, identigas, preskaŭ sen scii pri li, la esencon de la homo, kiu «en si mem portis: ribelon, vojo supren, batalon.»

Tiuj, kiuj hodiaŭ demandas, kio maljuniĝis, kaj kio trapasis la provon de la tempo ene de la verko de Marx, montras nur nescion, diras la profesoro. Ni estas antaŭ revolucia sciencisto, kiu enprofundiĝas en la arton kompreni la realon por ĉin transformi.

La laboro de Marx, kiel vivanta sistemo, en konstanta riĝiĝo, por la kompreno kaj transformo de la realo, daŭre estos nemalhavebla fundamento por respondi al ĉiuj defioj de la nunaj tempoj.

Sen nei la potencialon, kiu malfermiĝas antaŭ la homaro pro la senĉesaj progresoj de scienco kaj tekniko, hodiaŭ, kiel Fidel deklaris en sia parolado antaŭ la VIIa Partia Kongreso, la defio estas politika. Kaj ĉi implicas kompreni, ke estas neeble solvi la tiel nomatajn «universalajn problemojn de la homaro» kadre de la kapitalsistemo, nur apogante sin je la senfinaj eblecoj ofertitaj de scienco kaj tekniko.

La sola ĝusta respondo al la defioj de «detrua progreso» en la lastaj jaroj estas nedisigebla de nia politika pozicio. Tio ne signifas foriri de la ideoj de Marx pri la rolo de la produktivaj fortoj kaj la produktad-rilatoj en la homa evoluo, tute male. Ni ne povas ignori la gravecon solidigi ekonomion kapablan igi la socialisman transformon daŭrigebla.

Tiel komprenis Fidel, kiam li metis la plenan evoluon de la individuoj en la centron de sia revolucia laboro kiel parton de la plena evoluo de la socio, esprimo de la Martí-principo, kiu hodiaŭ gvidas nian Konstitucion: «la kulto de la kubanoj al plena digno de homo.»

<https://www.radiohc.cu/index.php/eo/especiales/exclusivas/321798-karl-marx-sidigi-la-mondon-sur-novajn-fundamentojn>

Radio Habana Cuba